

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/189/2020
Identifikačné číslo spisu:	2115208237
Dátum vydania rozhodnutia:	12.08.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:2115208237.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne H. J., bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. Danielom Pavelkom, advokátom, s o sídlom v Hlohovci, Pribinova 46, proti žalovaným 1 / Mesto Hlohovec, so sídlom v Hlohovci, M. R. Štefánika 1, 2/ Vódárenská spoločnosť Hlohovec, s. r. o., so sídlom v Hlohovci, Šafárikova 30, IČO: 36 255 556, zastúpenému JUDr. Lucia Jurgová advokátka s. r. o., so sídlom v Košiciach - mestská časť Staré Mesto, Kováčska 28, o 46.406,56 eur, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18C/184/2015, o dovolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 27. novembra 2019 sp. zn. 26Co/133/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej aj ako „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. decembra 2017 č. k. 18C/184/2015-305 I. výrokom žalobu voči žalovanému 1/ zamietol, II. výrokom žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov konania v rozsahu 50 %, III. výrokom žalovaného 2/ zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobkyňi 16.281,31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne, počítaným zo sumy 7.000 eur od 3. septembra 2014 do zaplattenia a vo výške 5 % ročne, počítaným zo sumy 9.281,31 eur od 8. novembra 2017 do zaplattenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, IV. výrokom žalobu voči žalovanému 2/ vo zvyšku zamietol, V. výrokom žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov konania v rozsahu 10 %, VI. výrokom zaviazal žalobkyňu zaplatiť znalcovi Ing. Júliusovi Ratulovskému náhradu trov znalečného v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj ako „odvolací súd“) rozsudkom z 27. novembra 2019 č. k. 26Co/133/2018-392 prvým výrokom rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil, druhým výrokom rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. zmenil tak, že žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 46.406,56 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 10.264,88 eur od 1. júla 2016 do zaplattenia a zo sumy 36.159,68 eur od 2. decembra 2017 do zaplattenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia a v ostatnej zamietajúcej časti vo výroku IV. rozsudok potvrdil, tretím výrokom rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil tak,

že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému 1/ 100 % trov celého konania, štvrtým výrokom zaviazal žalovaného 2/ zaplatiť žalobkyni 50 % trov celého konania, piatym výrokom vo výroku VI. rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaný 2/ a žalobkyňa sú povinní zaplatiť znalcovi Ing. Júliusovi Ratulovskému znalečné každý v rozsahu 50 %.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 2/ (ďalej aj ako „dovolateľ“) na súde prvej inštancie elektronicky dňa 25. mája 2020 dovolanie s poukazom na § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ Civilného sporového poriadku zák. č. 160/2015 Z. z. (ďalej aj „CSP“). Navrhol, aby najvyšší súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vrátil mu vec na nové rozhodnutie, alebo aby ho zmenil a sám rozhodol vo veci tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalobkyňu zaviazne na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 447 písm. f/ CSP a zaviazat žalovaného 2/ k náhrade trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) v prvom rade zisťoval, či dovolanie bolo podané včas, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalovaného 2/ bolo podané oneskorene.

6. Podľa § 427 ods. 1 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

7. Podľa § 427 ods. 2 CSP dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

8. Podľa § 121 ods. 2 CSP do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

9. Podľa § 121 ods. 3 CSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

10. Podľa § 121 ods. 4 CSP ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

11. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premĺčaniu alebo k zániku práva, a/ v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, b/ ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

12. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. ustanovenie § 1 písm. a/ platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

13. V posudzovanej veci bol dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave z 27. novembra 2019 č. k. 26Co/133/2018-392 doručený právnenému zástupcovi žalovaného 2/ dňa 10. februára 2020 (doručenka na č. l. 404 rub spisu), na základe čoho koniec zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania (§ 427 ods. 1 CSP) v zmysle § 121 ods. 3 CSP pripadol na 10. apríl 2020. Dovolanie žalovaného 2/ z 20. mája 2020 však bolo podané súdu prvej inštancie v elektronickej podobe s autorizáciou podľa osobitného predpisu až 25. mája 2020 (potvrdenie o odoslaní podania na č. l. 430 spisu), teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty, a to aj napriek zohľadneniu právnej úpravy (zákon č. 62/2020 Z. z.) v čase plynutia lehoty na podanie dovolania.

13.1. V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že v dôsledku šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 boli zákonom č. 62/2020 Z. z. prijaté o. i. mimoriadne opatrenia týkajúce sa lehôt ustanovených právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premĺčaniu alebo k zániku práva, a zákonom a súdom určených lehôt na vykonanie procesných úkonov v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní, a to tak, že došlo k neplynutiu lehoty (§ 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z. z.), resp. k posunu konca lehoty (§ 1 písm. b/ zákona č. 62/2020 Z. z.).

13.2. Lehota na podanie dovolania (§ 427 ods. 1 CSP) je lehotou ustanovenou zákonom na vykonanie procesného úkonu (dovolania) v konaní pred súdom, na ktorú sa vzťahuje ustanovenie § 2 ods. 1 veta prvá a § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z. z. o neplnutí lehôt do 30. apríla 2020.

14. V prejednávanej veci by lehota na podanie dovolania žalovanému 2/ uplynula 10. apríla 2020 nezohľadňujúc právnu úpravu zákona č. 62/2020 Z. z. Keďže zákon č. 62/2020 Z. z. nadobudol účinnosť dňa 27. marca 2020, zachytil lehotu žalovaného 2/ na podanie dovolania v čase jej plynutia (od 11. februára 2020 od 10. apríla 2020), preto sa jej plynutie v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z. z. prerušilo do 30. apríla 2020 (lehota neplynula od 27. marca do 30. apríla 2020 vrátane), pričom od 1. mája 2020 dobehol jej zvyšok. V danom prípade, keď bol dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave z 27. novembra 2019 č. k. 26Co/133/2018-392 doručený právnomu zástupcovi žalovaného 2/ dňa 10. februára 2020 (doručenka na č. l. 404 rub spisu), dvojmesačná lehota na podanie dovolania žalovanému 2/ začala plynúť deň nasledujúci po doručení, t. j. 11. februára 2020 a plynula do 26. marca 2020 vrátane, z lehoty uplynulo 45 dní, pričom prerušenie plynutia lehoty zachytilo lehotu v momente, keď ostalo ešte 15 dní do jej konca (27. marec 2020 až 10. apríl 2020 = 15 dní). Od 1. mája 2020 dobehol zvyšok dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania v rozsahu 15 dní a lehota na podanie dovolania žalovanému 2/ tak uplynula 15. mája 2020. Dovolanie dovolateľa podané 25. mája 2020 bolo teda podané zjavne oneskorene zohľadňujúc aj právnu úpravu zákona č. 62/2020 Z. z.

15. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného 2/ podľa § 447 písm. a/ CSP odmietol ako oneskorene podané bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.